

①

Ann Hensman

1845-1890

180x 2011

DATE: / / NO: SUBJECT:

ปัญหาที่

ปัญหาที่ 180x 2011: สมการเชิงอนุพันธ์อันดับหนึ่ง
แบบไม่เอกพันธ์ $y' + P(x)y = Q(x)$ โดยที่ $P(x) = \frac{1}{x}$ และ $Q(x) = \frac{1}{x^2}$
หาค่าของ $y(x)$ เมื่อ $y(1) = 0$
วิธีแก้: สมการเชิงอนุพันธ์ $y' + \frac{1}{x}y = \frac{1}{x^2}$
สมการเชิงอนุพันธ์แบบไม่เอกพันธ์
หาค่าของ $y(x)$ เมื่อ $y(1) = 0$

- การหาตัวประกอบ
- การหาอนุพันธ์
- การแก้สมการเชิงอนุพันธ์
- การหาค่าของฟังก์ชัน
- การหาค่าของอนุพันธ์
- การหาค่าของฟังก์ชัน

Born with Happiness
เกิดมาด้วยความสุข

อีกเพียง 5 นาทีจะเป็นเวลาเที่ยงตรงของวันอังคารที่ 22 พฤษภาคม พุทธศักราช 2499 ข้าพเจ้าเกิดมาในขณะที่เครื่องบินของการบินไทยกำลังบินตรงไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีนำรินทร์ (ศ.เกียรติคุณ ดร. สิริินทร์ พิบูลนิยม) น้องสาวคนเล็กของคุณแม่ ผู้ซึ่งได้รับทุนศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยสารอยู่บนเครื่องบินในขณะนั้น

และในเวลาเดียวกันนั่นเอง น้าหมอ (แพทย์หญิง ปานทิพย์ วิริยะพานิช) น้องสาวอีกท่านของคุณแม่ที่เพิ่งจบจากคณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล ได้เป็นสูติแพทย์ทำคลอดให้คุณแม่ (ชื่นสุข โลจายะ) และในวันนั้นเอง เป็นวันที่ข้าพเจ้าได้ถือกำเนิดมา ณ โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน การลืมตาดูโลกครั้งแรกของข้าพเจ้าในวันนั้น นอกจากจะเป็นการกำเนิดใหม่ของทารกตัวน้อย ๆ แล้ว คุณแม่ยังเป็นคนแรกที่น่าหมอเป็นสูติแพทย์ทำคลอดให้

คุณแม่ เล่าให้ฟังว่า คุณพ่อ (พันเอกพิเศษ การุณ เก่งระดมยิง) มีโอกาสเข้ามาให้กำลังใจคุณแม่ในห้องคลอด ในเวลานั้นคุณแม่กำมือคุณพ่อไว้แน่นด้วยความเจ็บปวดทรมานอย่างที่สุด ความเจ็บปวดที่ไม่เคยมีใครได้รับรู้ แต่ในวันนั้นคุณพ่อได้รับรู้ ได้สัมผัสกับตัวของตัวเอง เพราะแรงแห่งความอดทนต่อความเจ็บปวดที่คุณแม่มีส่งผลให้หน้าปัดนาฬิกา rolex ของคุณพ่อ ร้าวไปต่อหน้าต่อตา เหตุการณ์ในครั้งนั้นคือครั้งแรกที่คุณพ่อได้รับรู้ว่าคุณแม่เจ็บปวดมากมายขนาดไหน ความเจ็บปวดที่คนเป็นแม่เท่านั้นจะรับรู้ได้ แต่ในวันนั้นมีผู้ชายอีกคนหนึ่งได้ร่วมรับรู้ถึงความรู้สึกนั้นแล้ว แม้ว่าคุณแม่จะเคยผ่านการให้กำเนิดลูกชายมาแล้วถึงสองคนก็ตาม

ข้าพเจ้า เกิดมาในฐานะลูกสาวคนแรก เป็นลูกสาวที่คุณแม่รอคอย ทำให้คุณแม่ดีใจที่สุดด้วยความที่อยากมีลูกสาวมานาน คุณแม่จึงทุ่มเทความรักความฝันทั้งหมดที่มี เลี้ยงดูข้าพเจ้าให้เติบโตมาแบบผู้หญิงทุกกระเบียดนิ้ว ข้าพเจ้าจำได้ไม่ลืมเลยว่าสมัยที่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็กตัวเล็ก ๆ อายุประมาณ 2-3 ขวบ คุณแม่ชอบม้วนผมและตัดผมให้ มีกิ๊บสารพัดก๊ีบที่คุณแม่เห็นว่าน่ารักเหมาะกับเด็กผู้หญิง ติดไว้บนหัวข้าพเจ้าเต็มไปหมด

ครอบครัวของข้าพเจ้า

ครอบครัวของข้าพเจ้ามีทั้งหมด 6 คน คือ

คุณพ่อ (พันเอก พิเศษ การรณ เก่งระดมยิง)
คุณแม่ (คุณแม่ชื่นสุข โลจายะ)

ข้าพเจ้ามีพี่น้องทั้งหมด 4 คน รวมทั้งตัวข้าพเจ้าด้วย

พี่ชายคนโต พี่เชน กฤตชัย แปลว่าชัยชนะของนักรบ

พี่ชายคนรอง พี่ทอม เกิดโชค ได้ชื่อนี้เพราะคุณแม่ได้แหวนหมั้น 9 กะรัต
คืนจากขโมยที่ขโมยแหวนไปจากกระเป๋า ก่อนคลอดพี่ทอม

ข้าพเจ้า แอน “ซ้อแก้ว” แปลว่าผู้เป็นที่รักยิ่งดังดวงแก้ว

น้องด้า ชลลกา
แปลว่าสายธารแห่งความรัก

พี่เชน คุณพ่อการุณ คุณแม่ชื่นสุข แอน พี่ทอม น้องด้า

เรา 4 คนพี่น้อง

พี่เชน พี่ทอม ข้าพเจ้า และน้องด้า
เกิดเวลาที่ห่างกัน 3 ปี พวกเราทั้งสี่คน
จึงเป็นทั้งพี่น้องทั้งเพื่อน คุณพ่อทำให้
พวกเรารู้ว่า ลูก ๆ แต่ละคนมีความหมาย
สำหรับคุณพ่อมากมายขนาดไหน
คุณพ่อตั้งชื่อเล่นที่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อ
ให้ง่ายในการเรียกขานเมื่อไปต่างประเทศ
เช่นเดียวกับคุณพ่อที่มีชื่อว่า KEN อัน
เป็นชื่อย่อมาจากนามสกุลแก่งระดมยিং
(Kengradomying) ขณะที่ทำงาน O.S.S.
ขบวนการเสรีไทยในปีพุทธศักราช 2485
และตั้งชื่อจริงของพวกเราด้วยตัวอักษร
ตัวแรกของชื่อคุณพ่อและคุณแม่

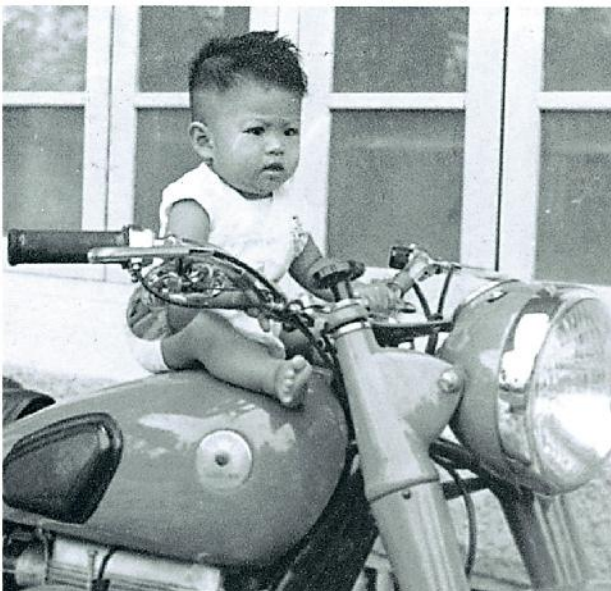

Shane

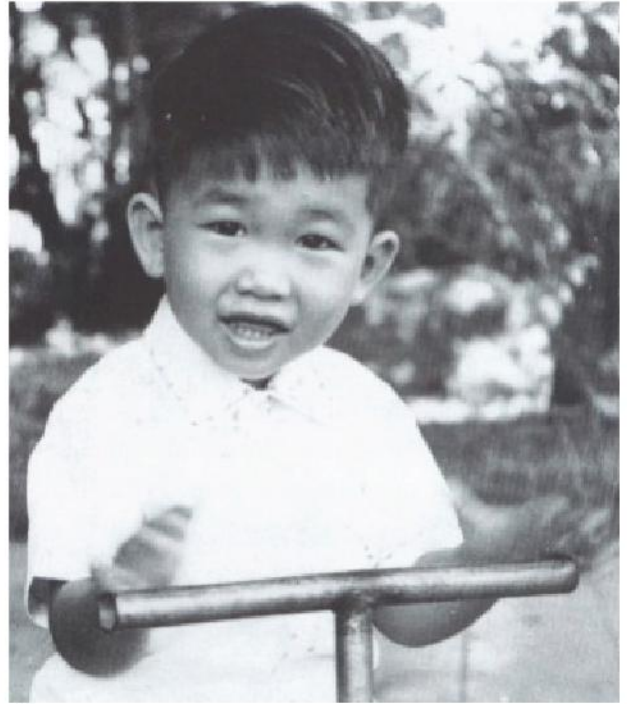
ชื่อพีเชน มาจากภาพยนตร์ที่ฉายเป็นตอนทางโทรทัศน์ชาวตำอเมริการุ่นแรก ที่เข้ามาฉายในประเทศไทยเรื่อง Shane come back พระเอกชื่อเชนเป็นควาบอยที่ตระเวนช่วยเหลือผู้คนที่เดือดร้อน มีพาหนะเป็นม้าจนคนพูดติดปากกันว่าเป็นพระเอกขี่ม้าขาวมาช่วยชีวิต พีเชนตัวจริงก็เป็นเช่นนั้น พีเชนเป็นผู้ปกป้องพิทักษ์เพื่อนฝูงและน้อง ๆ เป็นอย่างดี แม้พีเชนจะตัวเล็กไม่สูงใหญ่หรือมีกล้ามเนื้อแต่ไม่เคยเกรงกลัวใคร ขนาดอยู่เมืองนอกฝรั่งที่เคยมารังแกเป็นฝ่ายต้องถอยจากกลับไปทุกครั้ง

พีเชน

พีเชน

พีทอม

แอนเองคะ

Tom

ชื่อพีทอมมาจาก The Phantom ซึ่งก็เป็นตัวเอกในหนังไม่ต่างกับ Shane come back คุณพ่อตั้งชื่อพีทอมเพื่อให้เปรียบดั่งผู้มีอนุภาพทางสมองและพลังกำลัง เมื่อคุณพ่อประดิษฐ์พลังไฟฟ้าสำหรับรถยนต์คุณพ่อก็ใช้ชื่อ Super Phantom Spark พีทอมเป็นคนมีสติปัญญาเรียนหนังสือด้านวิศวกรรมไฟฟ้าได้คะแนนสูงระดับ A อยู่เสมอ และพีทอมยังรักการประดิษฐ์คิดค้นดัดแปลงสมกับชื่อที่คุณพ่อตั้งให้

Ann

ชื่อของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเกิดหลังจากการประสูติของเจ้าฟ้าหญิงแอนน์ 2 ปี ชื่อ Ann ของข้าพเจ้าแตกต่างกับชื่อของเจ้าฟ้าหญิงแอนน์ คือไม่มี e ลงท้ายคำว่าแอน

แอน

ทอมทอมแถมแอน

ข้าพเจ้าเป็นแอนรุ่นแรก ๆ ของไทย ซึ่งยังไม่เป็นที่นิยมในครั้งนั้นและการที่ข้าพเจ้าเป็นลูกผู้หญิงคนแรกของคุณพ่อคุณแม่ ข้าพเจ้าจึงได้รับการดูแลเอาใจใส่ เอาอกเอาใจเป็นอย่างดี ข้าพเจ้าจึงเย่อหยิ่งและถือตัวแม้มีอายุเพียงสองสามขวบก็ไม่แสดงความเคารพใคร ๆ แต่โชคก็ยังเข้าข้างข้าพเจ้าอยู่มาก เมื่อน้องต้าเกิดมาใกล้ ๆ กัน ทำให้นิสัยของข้าพเจ้าเปลี่ยนไป น้องต้าเริ่มพูดได้มีความน่ารักน่าเอ็นดู เป็นที่รักของทุกคน ข้าพเจ้าจึงปรับตัวจากสาวน้อยแสนหยิ่ง เปลี่ยนไป

เป็นสาวน้อยที่น่ารัก ถ่อมตัวอ่อนน้อมกับทุกคน ข้าพเจ้าเห็นความน่ารักของน้องและความรักความเอ็นดูจากคนรอบข้างที่มีต่อน้องแล้ว ข้าพเจ้าจึงพยายามปรับตัวเป็นเด็กดีตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ข้าพเจ้าเติบโตมากับคุณพ่อและพี่ชายที่ชอบประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่าง ๆ พี่ ๆ ก็คอยสนับสนุนช่วยเหลือทำให้ข้าพเจ้ามีความมั่นใจที่จะสร้างผลงานของตัวเองออกมาบ้างจำพวกกระเป๋าเครื่องประดับและของตกแต่งบ้านต่าง ๆ

Linda

คุณแม่ตั้งท้องที่เมืองนิวยอร์กประเทศสหรัฐอเมริกา ขณะที่คุณแม่เดินทางไปดูงานด้านสถานีวิจัยโทรทัศน์ของกองทัพกในหลายประเทศด้วยกัน ก่อนที่จะทำการเปิดสถานีโทรทัศน์ช่อง 5 สนามเป้า เมื่อคุณแม่กลับมาคลอดน้องต้าที่กรุงเทพฯ คุณพ่อจึงตั้งชื่อว่าลินดา ตามชื่อดาราสาวสวยของอเมริกาในขณะนั้น

น้องต้าในอ้อมกอดคุณแม่

แอน พี่ทอม พี่เชน

ชีวิตในบ้านลาดหญ้า

คุณพ่ออารุณ คุณแม่ชื่นสุข พี่เชน พี่ทอม แอน

ข้าพเจ้าใช้ชีวิตในวัยเด็กจนเติบโตขึ้นที่ “บ้านลาดหญ้า” หรือบ้าน ช.ส. (ย่อมาจากช่วงและสำอองค์)

บ้านลาดหญ้า

มีอาณาบริเวณกว้างขวาง พื้นที่ทั้งหมดที่มีอยู่กว่า 4 ไร่ มีอายุกว่า 72 ปี เรียกได้ว่าที่ดินผืนนี้เป็นที่ดินเก่าแก่ และบ้านหลังนี้ก็เป็นที่มาของ “ตระกูลโลจายะ”

คุณตา (พระช่วงเกษตรศิลปการ) ชื้อที่ดินขนาดนี้ไว้ด้วยความตั้งใจของคุณตา และคุณยาย (คุณหญิงสำอองค์ โลจายะ) ที่อยากให้มีลูกทั้ง 6 คน ปลูกบ้านอยู่ในบริเวณเดียวกัน สมาชิกในบ้านลาดหญ้านอกจาก ลูก ๆ ทั้ง 6 คน ของคุณตา คุณยายแล้ว ยังมีสะใภ้และหลานอีก 23 คน รวมทั้งหมด 37 ชีวิต ที่เกิดและเติบโตอยู่ในอาณาบริเวณกว้างขวาง หากแต่อยู่กันอย่างที่ คุณตาคุณยายได้ตั้งความหวังเอาไว้

เมื่อวันเวลาผ่านไป จากสมาชิก 37 คน ก็แตกหน่อแตกกิ่งออกมาเป็นรุ่นเหลนอีก 18 ชีวิต ลูก หลาน เหลน รวมทั้งข้าพเจ้า เลี้ยงต่างเติบโตและอาศัยขายคานบ้านลาดหญ้า พักพิงสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันไปตามช่วงเวลาที่ผ่านมา และแตกต่างกันไปในความทรงจำของเรา

พี่ทอม คุณแม่ชื่นสุข แอน พี่เชน คุณพ่ออารุณ

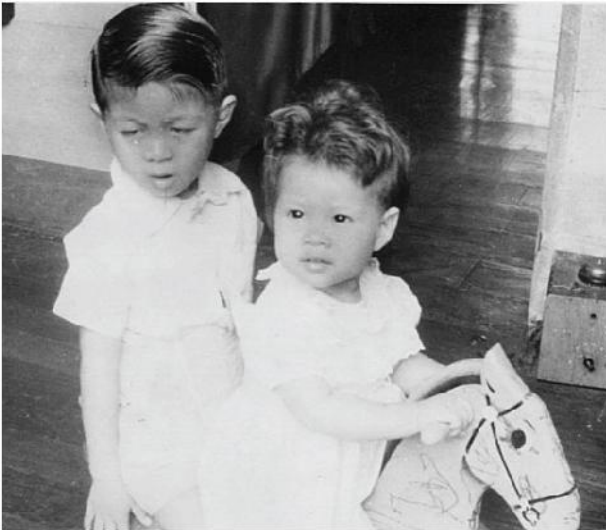
แอน พี่ทอม พี่เชน

แอน กับรถคู่ใจ

บทบาทสำคัญของบ้านลาดหญ้าอีกบทบาทหนึ่งก็คือ “เป็นแปลงเพาะพันธุ์” ดอกไม้ ต้นไม้ คุณต้ามักจะจัดหาดอกไม้ ต้นไม้นานาชนิดมาปลูกเอาไว้ เนื่องจากคุณตาเป็นเกษตรกร มีความรักในต้นไม้เสมือนว่าเป็นชีวิตจิตใจของคุณตาก็ว่าได้ คุณตารักการทำเกษตร ความรัก ความสนใจ ที่คุณตาทุ่มเทให้กับการเกษตรทำให้คุณตาได้รับทุนพระราชทานไปศึกษาต่อปริญญาโทสาขาสัตวบาลจากมหาวิทยาลัยวิสคอนซิน รัฐวิสคอนซิน ประเทศสหรัฐอเมริกา

เมื่อคุณตาจบการศึกษาก็ได้กลับมารับราชการที่กระทรวงเกษตรราธิการ อีกทั้งยังเป็นหนึ่งในสามบูรพาจารย์ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และเคยดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย อดีตรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรราธิการ ในสมัยรัฐบาลจอมพล ป.พิบูลสงคราม ในปี พ.ศ. 2492 ภายหลังจากที่คุณตาเกษียณอายุราชการ ได้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ ในปี พ.ศ. 2518 เป็นตำแหน่งสุดท้ายของการทำงาน

ครอบครัวของเราปลูกบ้านในบริเวณเดียวกันหลายหลัง ตามความตั้งใจของคุณตาคุณยายแต่แรกเริ่ม พวกเราทุกคนที่อาศัยอยู่ภายในรั้วของบ้านลาดหญ้า ได้อยู่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ มีต้นไม้ที่คุณตาพระสงฆ์ ปลูกไว้หลากหลายชนิด ต้นไม้แปลก ๆ เช่น ต้นหมามูยที่เอามาปาดตัวเมื่อไรก็ทำให้เกิดอาการคันเมื่อนั้น ดอกอุตพิดดอกไม้แสนแปลกเพราะเป็นดอกไม้ที่กินแมลงวัน มีป่อน้ำไว้พายเรือเล่น พวกเราก็แต่งเรื่องกันเองเป็นที่สนุกสนานว่ามีจระเข้อยู่ในน้ำ

“
ในวัยเด็กเป็นช่วงชีวิตที่ข้าพเจ้า
เติบโตมาอย่างอบอุ่น
และมีความสุขที่สุด
”

ครอบครัวของเราอยู่กันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา คุณพ่อและคุณแม่รับประทานอาหารเช้ากับลูก ๆ ทุกคนเสมอ

คุณตา (พระช่วงเกษตรศิลป์การ) คุณยาย (คุณหญิง สำอางค์ โฉจายะ) ร่วมฉลองวันเกิดให้กับ น้องคำ ด้วย

ธรรมเนียมสำคัญ

ของบ้านลาดหญ้าที่นึกถึงที่ไรก็มีแต่เรื่องสนุกสนานและรอยยิ้มที่นั่น คือ งานฉลองวันเกิดในทุก ๆ ปี เมื่อถึงวันเกิดของแต่ละคน เป็นเวลาที่เรจะได้อวดฝีมือในการประดิษฐ์ของสวย ๆ งาม ๆ เป็นงานสร้างสรรค์ในยามที่เรายังเด็กมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ทุกคนจะใช้เวลาที่นำตื่นตื่นแบบนี้ ทำบัตรอวยพร เขียนคำพูดและนำเสนองานเลี้ยงแบบแปลก ๆ ใหม่ ๆ บางครั้งเราก็แอบมีความลับเตรียมงานกันโดยไม่ให้คุณพ่อคุณแม่รู้ล่วงหน้า บางครั้งก็แอบซ่อนของเอาไว้ใต้ผ้าห่มของคุณพ่อคุณแม่บ้าง มีอยู่ครั้งหนึ่งเราใส่ของขวัญขึ้นจี้ไว้ในกล่องเครื่องรับโทรทัศน์ คุณพ่อคุณแม่ต้องใช้เวลาเปิดอยู่เป็นนาน ครั้งที่มีงานฉลองใหญ่ของคุณพ่อคุณแม่ ในวันครบรอบงานแต่งงานเราช่วยกันออกแบบบัตรเชิญ ช่วยกันคิดรูปแบบงานฉลองเป็นที่สนุกสนานและตื่นตื่นอย่างที่สุด

กิจกรรมสนุกสนานที่เต็มไปด้วยรอยยิ้มของทุกคนเช่นนี้ เกิดขึ้นกับสมาชิกในครอบครัวบ้านลาดหญ้าทุกคนเป็นประจำ หมุนเวียนสับเปลี่ยนกันไปทุกเดือน ตามวันเกิดของแต่ละคน ไม่ว่าจะป็นรุ่นลูก รุ่นหลาน ทำให้พวกเราได้ใกล้ชิดสนิทสนมและทำอะไรต่อมิอะไรร่วมกันอย่างนี้ทุกเดือน ๆ นับเป็นช่วงเวลาแห่งความสุขที่น่าจดจำของพวกเราทุกคน

แก๊งค์เด็กที่เล่นกันประจำ

กิจกรรมในบ้านลาดหญ้า

สมัยที่ยังเป็นเด็ก ข้าพเจ้ากับพี่ ๆ น้อง ๆ มักมีกิจกรรมสนุกสนานตามประสา มาเล่นด้วยกันเสมอ และเพื่อนเล่นที่เล่นกันได้ไม่มีเบื่อ ก็คือพี่น้องของข้าพเจ้านี่เอง พี่เชน พี่ทอม น้องต้า ส่วนลูกพี่ลูกน้องคนอื่น ๆ อย่างน้อง ๆ ที่เกิดมาไล่เลี่ยกันและเป็นเพื่อนเล่นกันอยู่เป็นประจำก็จะมี น้องตึก (ปิยะลักษณ์ พรหมมินทโรจน์) และ น้องป้อม (เกศชกรหญิงวลีสา วิริยะพานิช) ในบางครั้งที่น่าหมอไม่อนุญาตให้ น้องตึก น้องป้อม ออกจากบ้าน สองคนนั้นก็จจะร้องเป็นภาษาอังกฤษว่า help help help เพื่อส่งสัญญาณออกมาหน้าต่าง บอกให้ข้าพเจ้าและน้องต้าช่วยให้พวกเขาสองคนได้ออกมาเล่นด้วย เพราะกิจกรรมต่าง ๆ ที่พวกเราชอบเล่นกัน มันน่าสนุกซะจนไม่มีเด็กคนไหนในบ้านจะอดใจได้ไหว

ตึก ต้า แอน

กิจกรรมที่พวกเราชอบเล่นด้วยกันบ่อย ๆ และจดจำความสนุกสนานได้แม่นยำมาจนถึงทุกวันนี้ก็มี

เล่นว่าว

พวกเราทำสายป่านว่าวโดยตำหลอดไฟให้ละเอียด ผสมกาวแล้วนำมารูดติดกับสายป่านว่าวให้มีความคม เวลาที่ได้เล่นว่าวเป็นเวลาที่พวกเรามีความสุขมาก เพราะพวกเราได้ประดิษฐ์ว่าวของพวกเราตัวเอง แถมยังได้เล่นกับชาวบ้านที่อาศัยอยู่แถวนั้น ความสนุกสนานจากการละเล่นชนิดนี้ จึงสร้างสีสันให้กับชีวิตวัยเด็กของพวกเราอยู่ไม่น้อย

เข้าแคมป์

พีเชน กับ พีทอม เป็นพี่ชายที่จะคอยหาเกมสนุก ๆ มาให้น้อง ๆ ได้เล่นด้วยกันเป็นประจำ สมัยนั้นบ้านคุณน้าหมอปานทิพย์ยังไม่สร้าง ในบริเวณบ้านจึงมีพื้นที่โล่ง ๆ ข้าพเจ้าและพี่ ๆ น้อง ๆ จึงใช้พื้นที่ส่วนนั้น “ตั้งแคมป์” ทำอาหารตั้งกระทะทำไข่เจียว ซึ่งผู้ใหญ่ก็ชอบให้เด็ก ๆ ทำกิจกรรมเล่นกันในบ้านอยู่แล้ว เพราะไม่ชอบให้พวกเราออกไปเล่นนอกบ้านไกลหูไกลตา โดยเฉพาะคุณพ่อจะเป็นห่วงเรื่องความปลอดภัยของพวกเรา มาก ยิ่งถ้าเป็นเด็กผู้หญิงจะระมัดระวังเรื่องความสวยความงามไม่ให้แปดสีตัวกันเลยทีเดียว

เกมจับฉลาก

เนื่องจากข้าพเจ้าเป็นคนมีหัวการค้า

ตั้งแต่เด็ก มีไอเดียคิดเรื่องขายของอยู่เป็นประจำ ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าเห็นของใช้ในบ้านกระจุกกระจิกที่คุณแม่ไม่ได้ใช้แล้ว จำพวกแก้ว พัด จาน ชาม นาฬิกาปลุก และของอื่น ๆ อีกสารพัด จึงเกิดความคิดที่จะเอาของกระจุกกระจิกเหล่านั้นมาเล่นเป็นเกมจับฉลาก ข้าพเจ้าใช้กระดาษแผ่นใหญ่ทำเป็นแผง ตัดกระดาษชิ้นเล็ก ๆ ทำเป็นฉลากติดลงไปบนแผงกระดาษนั้น แล้วเอาไปขายใบละ 1 บาท ลูกค้าคนไหนที่จับไม่ได้ ข้าพเจ้าก็จะมีรางวัลปลอบใจให้ เป็นที่ออฟฟี่เยลลี่ซึ่งข้าพเจ้าเป็นคนทำที่ออฟฟี่เอง ลูกค้าของข้าพเจ้าก็ไม่ใช่ใครที่ไหน เป็นเพื่อน ๆ ของพีเชน พีทอม และคนแถวนั้นที่เดินผ่านไปผ่านมาหน้าบ้าน เป็นได้หลงมาเป็นลูกค้าของข้าพเจ้าซะหมด

ปีนลม

ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะถูกเลี้ยงดูมาอย่างลูกผู้หญิง แต่การยิงปีนลมเป็นของเล่นอีกชนิดหนึ่งที่ข้าพเจ้าสามารถเล่นกับพีเชน พีทอมได้ สมัยนั้นคุณพ่อซื้อปีนลมมาให้เล่น แต่น้องด้าไม่กล้าเล่น จึงเหลือแต่พีเชน พีทอม และข้าพเจ้า คุณพ่อสอนให้พวกเราไปที่ต้นไม้รกแถวบ้าน ข้าพเจ้าเล่นยิงปีนลมจนมั่นใจว่ายิ่งแม่น ถ้าหากมีงานวัดแถวไหน แล้วพลทหารของคุณพ่อขับรถผ่านข้าพเจ้าเป็นต้องขอให้พลทหารจอดรถเพื่อเข้าไปเล่นยิงปีนลมในงานวัด แน่แน่นอนเลยว่าข้าพเจ้าได้ของรางวัลกลับบ้านเป็นที่ถูกอกถูกใจในความแม่นยำของตัวเองทุกครั้งราไป

ตุ๊กตาทะดาศ

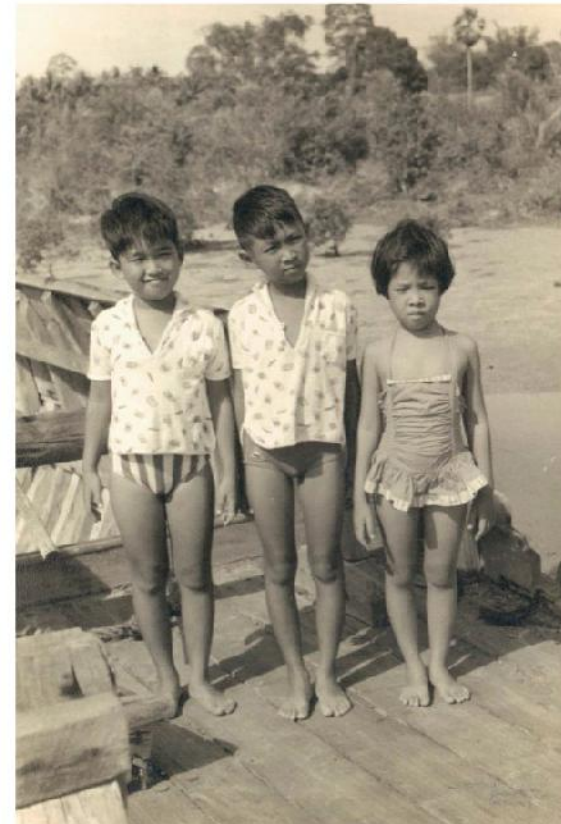
ข้าพเจ้าเชื่อว่าตุ๊กตาทะดาศ เป็นของเล่นที่เด็กผู้หญิงแทบทุกคนจะต้องมี ข้าพเจ้ากับน้องด้าก็เช่นกัน เราสองคนชอบเล่นตุ๊กตาทะดาศกันเป็นประจำ และข้าพเจ้ายังเป็นนักสะสมตุ๊กตาทะดาศอีกด้วย เด็กผู้หญิงกับตุ๊กต้ามักเป็นของคู่กัน คุณพ่อก็เข้าอกเข้าใจพวกเราดี ข้าพเจ้าจึงมีตุ๊กตาที่ชอบอีกแบบคือตุ๊กตาลูกเจี๊ยะ เป็นตุ๊กตาที่คุณพ่อซื้อมาจากเมืองนอก แต่ที่เซิน ฟู่ทอม ก็เกิดอยากรู้อยากเห็นตามประสาเด็กผู้ชาย มาขอไปเล่นแล้วแกะออกมาเป็นชิ้น ๆ ข้าพเจ้ากับน้องด้าได้แต่นั่งมองกันตาปริบ ๆ เจี๊ยบกริบ เพราะความที่เป็นน้องและเห็นเป็นเรื่องสนุกสนานกันไป

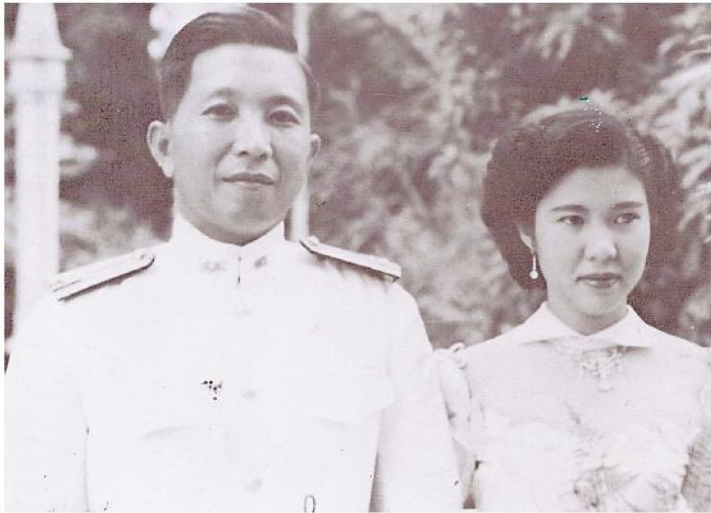
รถไฟและรถไฟฟ้า

ในเมื่อคุณพ่อมีทั้งลูกสาว และลูกชาย ของเล่นของลูกชายที่คุณพ่อมักเลือกซื้อมาให้ จึงเป็นของเล่นเชิงสร้างสรรค์ พี่ชายสองคนมักจะได้ของเล่นเป็นการต่อระบบวิทยุ การต่อระบบรางรถไฟและรถไฟฟ้า การเล่นประกอบเครื่องบินบังคับวิทยุ หรือรถยนต์ขนาดเล็กที่ขับเคลื่อนได้ในบ้าน

กีฬาบอล

เรามักจะเล่นกีฬาบอลกันภายในบ้าน เนื่องจากบอลเป็นกีฬาโปรดของคุณพ่อ ท่านชอบมากถึงขนาดที่เอามาฝึกพวกเรา จนข้าพเจ้ากลายเป็นคนที่ชอบบอล และเล่นบอลมาจนถึงปัจจุบัน

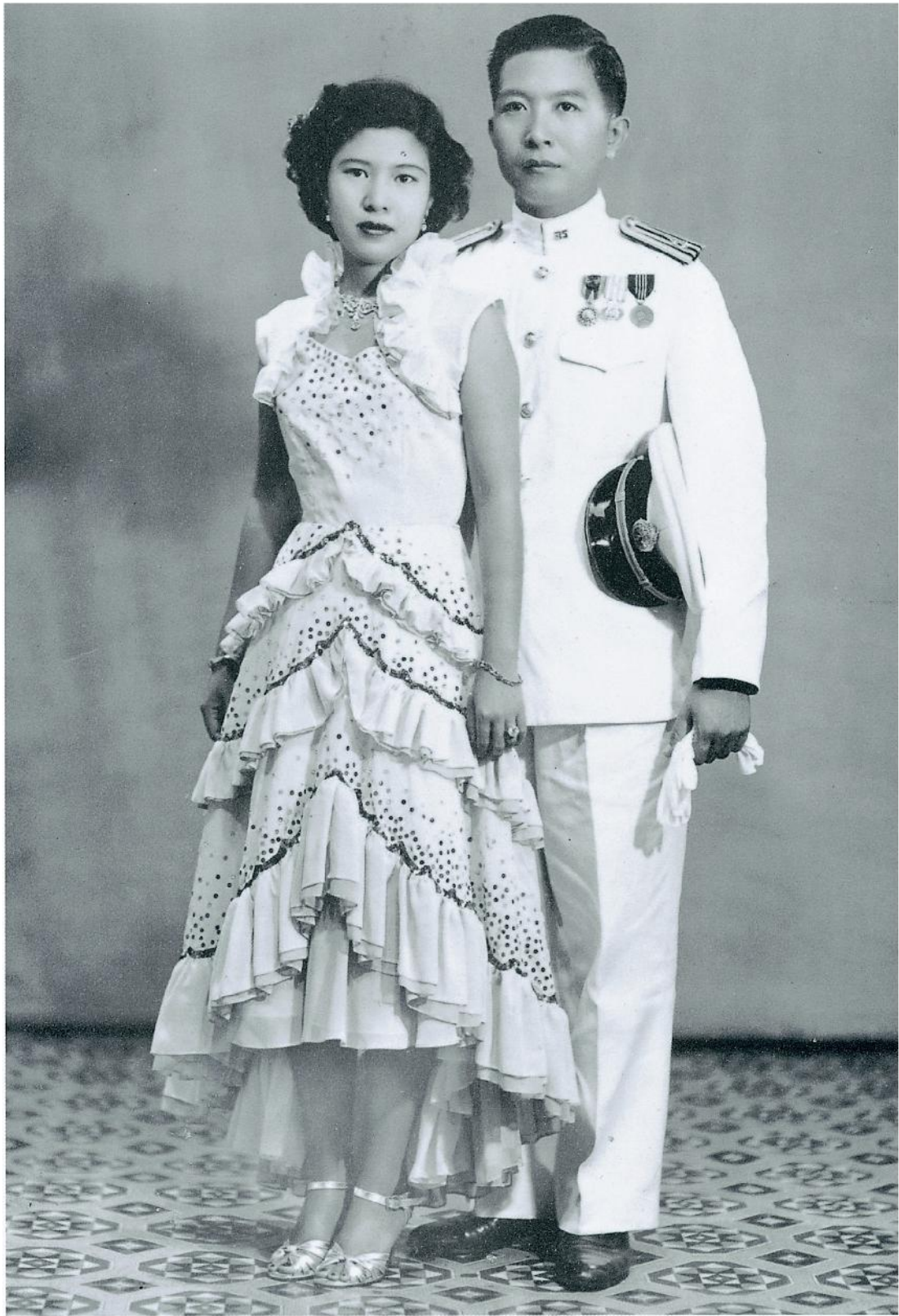
พรหมลิขิตของคุณพ่อการุณ และ คุณแม่ชื่นสุข

คุณแม่ของข้าพเจ้าเป็นสุภาพสตรีที่มีเสน่ห์ทำให้เป็นที่หมายปองของใครหลายคน ก่อนแต่งงานกับคุณพ่อ มีคนที่แอบหมายปองในตัวคุณแม่เตรียมชื่อแหวนหมั้นมาพร้อมกันถึง 3 คน แต่ด้วยบุญเพสันนิวาสนำให้คุณพ่อกับคุณแม่ได้ครองคู่กัน

คุณพ่อเป็นบุตรชายคนเดียวของหลวงกาจสงคราม และคุณหญิงฟองสมุทร ซึ่งขณะนั้นมียศพันตรี เป็นโฆษกรายการวิทยุ มีรายการทางโทรทัศน์ให้โทรทัศน์เข้าไปในรายการ น้องสาวคุณแม่ คือ ดร.สิรินธรนี่ก็อยากร่วมสนุกในรายการ ขณะฟังวิทยุ ก็หมั้นเบอร์ชะลอไว้พอโฆษกบอกให้หมั้นก็หมั้นตาม จนโทรทัศน์เข้าไปพอดี น้ำสิรินธรได้ยินเสียงรับสายก็ตกใจส่งหูโทรศัพท์ให้คุณแม่ชื่นสุข

คุณแม่ก็ตอบ บอกชื่อที่อยู่ไปตามประกาศนชื่อซึ่งตอนนั้นคุณแม่เพิ่งจะอายุ 19 กำลังเรียนโรงเรียนมาแตร์เดอี หลังจากนั้นไม่นานคุณพ่อก็ปรากฏตัวที่บ้านถือช่อดอกไม้มาพบกันหน้าบ้านพอดี ตั้งแต่พบหน้ากันครั้งนั้นคุณพ่อก็กลายเป็นแขกประจำบ้าน และในเวลาเพียงไม่กี่เดือนทั้งสองก็หมั้นด้วยแหวน 9 กะรัต

งานแต่งงานของท่านทั้งสอง ทรุทรา สง่างาม มีพิธีหลั่งน้ำสังข์ที่ทำเนียบบ้านพิษณุโลก ในครั้งนั้นจอมพล ป. พิบูลสงครามให้เกียรติเป็นเจ้าภาพเพราะในขณะนั้นคุณตาพระช่วงเกษตรดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรฯ

วันมงคลสมรส ชื่นสุข กาญจน
วันที่ ๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๙๔

คุณพ่อการุณ เก่งระดมยิง

คุณพ่อการุณเป็นบุตรชายคนเดียวของพลโทหลวง กาจสงคราม (เทียน เก่งระดมยิง) และคุณหญิง ฟองสมุทร กาจสงคราม คุณปู่เคยเป็นรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม

คุณพ่อเป็นบุตรคนที่สาม มีพี่สาวและน้องสาวที่สวย อีก 6 คน ประกอบด้วย ท่านผู้หญิงดิฐการภักดี หม่อมวิภา จักรพันธ์ เก่งระดมยิง พงศ์จันทร์ มั่นประเสริฐ คุณหญิงเสาวลักษณ์ ชีพเป็นสุข เจ้าแค้นแก้ว ณ เชียงตุง และส่องหล้า เก่งระดมยิง พี่สาวคนโตเป็นผู้หญิงคนแรกที่ได้ทุนแพทย์ของ ประเทศไทย ต่อมาคุณพ่อได้เป็นนายกสมาคมศิษย์เก่าเตรียมอุดมคนแรก

ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 คุณพ่อได้ร่วมกับ คณะคนไทยในอเมริกา ‘กลุ่มเสรีไทย’ ประสาน งานกับรัฐบาลอเมริกันจนจบสงคราม คุณพ่อจึงได้ เรียนจบวิศวกรรมจากประเทศสหรัฐอเมริกา หลังจากนั้น

ต่อมาเมื่อรับราชการเป็นทหาร คุณพ่อได้ริเริ่มทำ รายการวิทยุ จส. คุณพ่อมีน้ำเสียงไพเราะจึงได้รับ สมญานามว่า “โฆษกเสียงเสน่ห์” มีรายการ เสียงประหลาดทำให้ได้พบกับคุณแม่ในรายการ คุณพ่อได้เข้ามาทำสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ถึง 3 รายการ คือ ‘บันไดดารา’ ‘ฟิวฟ-ฟิวฟ’ และ ‘ยี่สิบคำถาม’ คุณพ่อเป็นคนแรกที่จัดรายการ ไร่ดีโซว์สด โดยเขียนสคริปต์และปั้นบุคคลากร เช่น ดำรงค์ พุฒตาล

คำสอนของพ่อที่ข้าพเจ้าจำได้คือ The Problem Cannot Be solves Unless It Cause Is Known.

ครอบครัวของ
คุณพ่อการุณ เก่งระดมยิง

แถวยืน จากซ้ายไปขวา

เจ้าแวนแก้ว ณ เชียงตุง
พลโทหลวงกาจสงคราม (เทียน เก่งระดมยิง)
พันเอก (พิเศษ) การุณ เก่งระดมยิง
คุณสองหล้า เก่งระดมยิง

แถวนั่ง จากซ้ายไปขวา

คุณพงศ์จันทร์ มั่นประเสริฐ
ท่านผู้หญิงสายหยุด ดิษฐการภักดี
คุณหญิงฟองสมุทร กาจสงคราม
หม่อมวิภา จักรพันธ์ เก่งระดมยิง
คุณหญิงเสาวลักษณ์ ชีพเป็นสุข

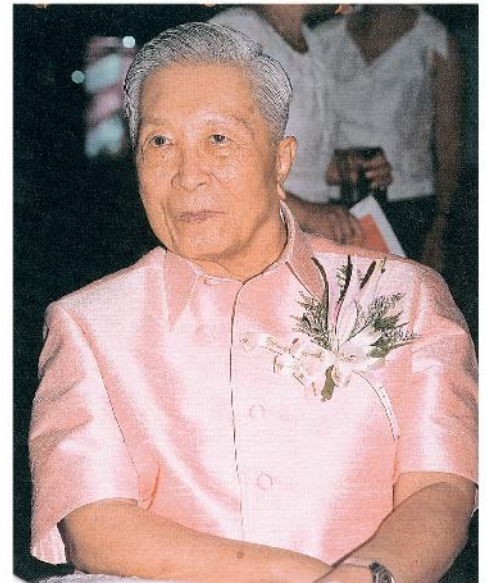
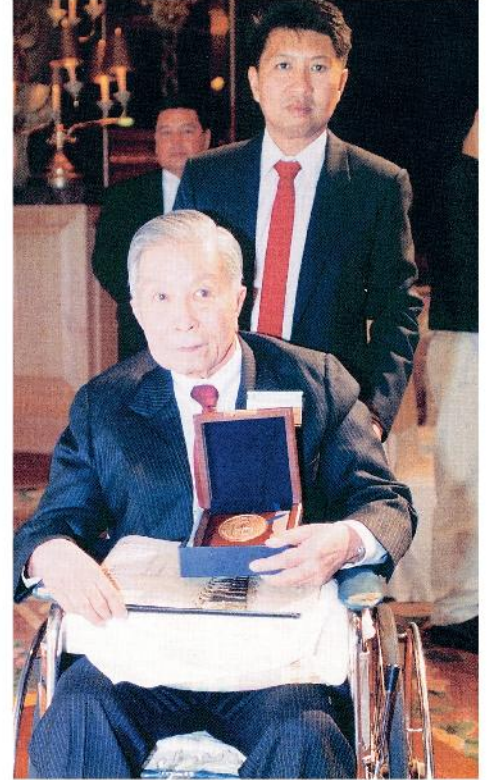

คุณพ่อเป็นผู้ถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้ต่าง ๆ ที่สนุกสนานให้กับข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าเติบโตทางความคิด มีหลักการและความคิดสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าและพี่ ๆ น้อง ๆ ได้รับโอกาสให้แสดงความคิดเห็นแบบประชาธิปไตยบนโต๊ะอาหาร เมื่อรับประทานอาหารร่วมกัน แม้ความคิดแตกต่างหรือวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งกันและกัน คุณพ่อก็จะสอนให้พวกเรายอมรับ เช่นเดียวกับที่คุณพ่อถือคติในการจัดการวิทยุโทรทัศน์ว่า “ดีเพื่อก่อโยยให้เลิกลิง” คุณพ่อจะเข้มงวดกับการพูดของเรามาก โดยเฉพาะการใช้คำภาษาไทย ตัว ร.เรื่อและล.ลิง คำยาวคำสั้นต้องพูดให้ชัดเจน ถูกจังหวะและใช้ให้เหมาะสม ส่วนคำต้องห้ามพวก เออ ออ หรือ คำพูดที่ไม่เกิดประโยชน์หากพูดออกมาก็ไม่จำเป็นต้องพูด เรื่องความรักชาติ นั้นก็ให้คุณพ่อเป็นที่หนึ่ง ข้าพเจ้าเคยได้ยินคุณพ่อพูดถึงเรื่องที่ไทยเราต้องเสียดินแดนบางส่วนให้กับ ลาว เขมร มลายู ในสงครามโลกครั้งที่สอง คุณพ่อเคยสมัครเป็นเสรีไทยและช่วยปราบปรามคอมมิวนิสต์ในช่วงสงครามเวียดนามซึ่งคนไทยหวาดกลัวกันมาก โดยการทำการวิทยุโทรทัศน์ด้านมวลชนให้กับกองทัพบก แม้ว่าคุณพ่อจะสอนให้พวกเรารู้จักปรับตัวให้ทันโลกและวิทยาการ แต่ชาติไทยก็ต้องมาเป็นอันดับหนึ่ง

วัฒนธรรมและธรรมเนียมไทยต้องรักษาไว้เช่น การไหว้ การแต่งตัวที่เรียบร้อยสุภาพ การปฏิบัติตนในพุทธศาสนา สอนการนั่งสมาธิวิปัสสนา ซึ่งเราก็ได้ปฏิบัติเป็นกิจวัตรประจำวันไประยะหนึ่งพร้อม ๆ กันทั้งครอบครัว มีการฝึกเดินจงกลมผ่อนลมหายใจยุบหนอพองหนอ นั่งสมาธิ

ฝึกจิตให้มีสมาธิและความอดทน ในสังขารที่ไม่มีความจริงอันเป็นธรรมชาติที่ลูกทุกคนได้รับและยึดถือปฏิบัติในชีวิตประจำวัน อุปนิสัยของคุณพ่อเป็นคนโอบอ้อมอารีและปฏิบัติธรรมเป็นประจำ คุณพ่อจึงเป็นผู้ที่พร้อมด้วยอหิงสาไม่เคยตอบโต้โกรธเคืองผู้ที่อยู่รอบข้าง ไม่ว่าจะไปที่ไหนผู้คนจะต้อนรับคุณพ่อด้วยความรักและเคารพนับถือเสมอ

เรื่องที่คุณพ่อสอนและเข้มงวดกับพวกเรามากเป็นพิเศษคือความปลอดภัยในชีวิต คุณพ่อกำชับนักหนาในประโยคที่ว่า “คาดถึงสิ่งที่คาดไม่ถึง” “Expect the unexpected” ประโยคที่คุณพ่อจะโยงถึงคือความปลอดภัย ให้เราระวังให้มาก อยู่เสมอเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ในชีวิตเช่น การเปิดประตูระวังมือหมายถึงเวลามีอยู่ระหว่างประตู การวางของทิ้งของมีคม และไม่มีคมบนพื้น แม้แต่การหนุนหมอนให้ถูกสุขลักษณะ แบบไหนจะทำให้คอเคล็ด เหล่านี้ล้วนแต่เป็นคำสอนของคุณพ่อทั้งสิ้น สนับสนุนให้เราเรียนยูโด เพื่อที่เราจะได้ลงให้เป็น เมื่อเกิดอุบัติเหตุเราจะชำนาญในการเก็บคองอเขา ไม่บาดเจ็บจากอุบัติเหตุมากเกินไป คุณพ่อสอนเราแต่ละคนในการขับรถให้เก่ง เก่งของคุณพ่อคือไม่มีอุบัติเหตุ ความละเอียดอ่อนในเรื่องร่างกายคุณพ่อถือเป็นเรื่องสำคัญเพราะอุบัติเหตุทำให้พิการและเสียชีวิตเมื่อคุณแม่มาเสียชีวิตเพราะอุบัติเหตุจากความประมาทของการขับรถตัดหน้ารถไฟ เหตุการณ์ในครั้งนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้คุณพ่อโศกเศร้าเสียใจเป็นอย่างมาก

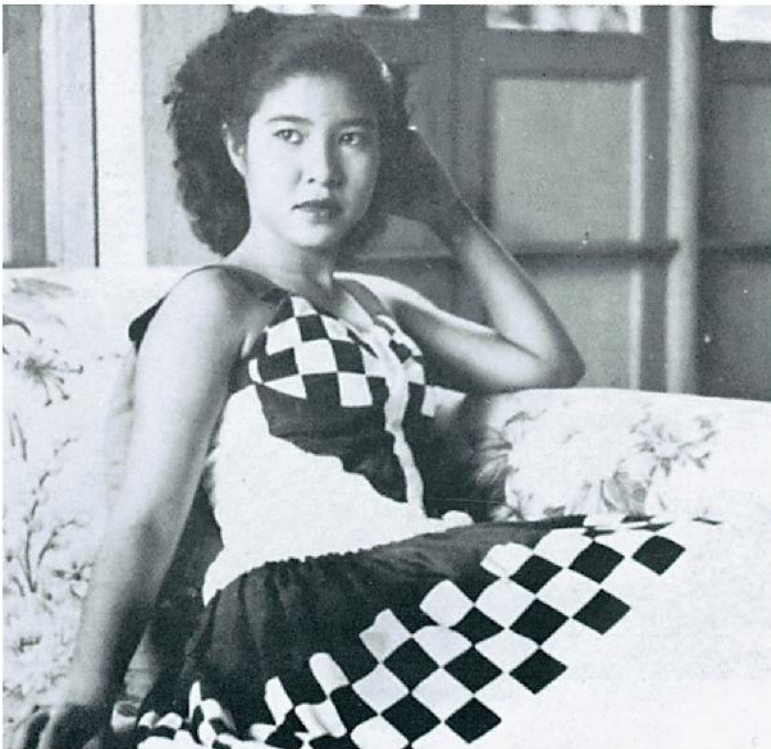

คุณแม่ชิ้นสุข โลจายะ

แม่ชิ้นสุข เป็นบุตรีคนโตของพระช่วงเกษตร
ศิลปากร (ช่วง โลจายะ) และคุณหญิงสำอางค์
(ไรวา) คุณตาเป็นผู้ก่อตั้ง มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ต่อมาได้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เคย
ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตรศาสตร์

คุณแม่เป็นที่สาวคนโตของน้อง ๆ อีก 5 คน ประกอบด้วย พญ.ปานทิพย์ วิริยะพานิช ศาสตราจารย์
เกียรติคุณ ดร.สิรินทร์ พิบูลนิยม ศาสตราจารย์
นายแพทย์สมชาติ โลจายะ พันตำรวจโท สมชัย
โลจายะ และ ชวาล โลจายะ ครอบครัวของทุก
คนอาศัยอยู่ในพื้นที่ 5 ไร่ บนถนนลาดหญ้า
อย่างมีความสุข

คุณแม่เป็นคนชอบแต่งตัว ทำกับข้าว ช่วยงานสังคม
ในด้านต่างๆ และเป็นที่รักของเพื่อนๆ เนื่องจาก
คุณแม่เป็นคนสนุกสนาน

ครอบครัวของคุณแม่ชื่นสุข โลจายะ

แถวยืน จากซ้ายไปขวา

แพทย์หญิงปานทิพย์ วิริยะพานิช
พันตำรวจโท สมชัย โลจายะ
พันเอก การุณ เก่งระดมยิง
คุณแม่ชื่นสุข เก่งระดมยิง
ศาสตราจารย์ นายแพทย์สมชาติ โลจายะ
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.สิรินทร์ พิบูลนิยม

แถวนั่ง จากซ้ายไปขวา

คุณภิญโญ จิระโมภาส
คุณหญิงสำอางค์ช่วงเกษตรศิลปการ
คุณพระช่วงเกษตรศิลปการ (ช่วง โลจายะ)
คุณชวาล โลจายะ

ด้วยความรักที่มีต่อลูก ๆ อย่างเปี่ยมล้นในหัวใจ คุณแม่จึงทุ่มเททั้งชีวิตและจิตใจในการเลี้ยงดูลูก ๆ ทั้งสี่คนให้ได้รับความอบอุ่นใกล้ชิดครอบครัวอบอุ่น ให้ลูกทุกคนทำแต่ความดีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ไม่เอาเปรียบผู้อื่นซื่อสัตย์และส่งเสริมด้านการศึกษาที่ดีแก่ลูก คอยเป็นกำลังใจในการฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อให้ลูก ๆ มีชีวิตที่สมบูรณ์พร้อมแม่ลูก ๆ ทุกคนจะออกเรือนไปหมดแล้ว ก็ยังคงห่วงหาอาทรติดตามดูแลทุกข์สุขไปถึงหลาน ๆ ทุกคนทำให้ลูก ๆ อบอุ่นเหมือนมีแม่อยู่ใกล้ชิดตลอดเวลา เป็นคุณแม่ผู้ประเสริฐของลูก ๆ เสมอมา

ในด้านของความกตัญญูต่อบุพการี คุณแม่ชื่นสุขเป็นผู้มีความกตัญญูต่อคุณตา คุณยายอย่างสูง คุณแม่จะทำอาหารอร่อย ๆ คอยเฝ้าปรนนิบัติพุดคุยกับคุณตา คุณยายให้รู้สึกสดชื่น ดูแลเอาใจใส่สุขภาพของคุณตาคุณยายอยู่เสมอมิได้ขาด

คุณแม่เข้าศึกษาใน Institute of etiquettes and charms ซึ่งสมัยนั้นคุณตาเป็นท้าววัฒนธรรมที่กรุงวอชิงตันดีซี อันเป็นสถาบันเสริมบุคลิกภาพและความงาม เสริมสร้างให้คุณแม่มีบุคลิกที่สง่างามเป็นที่ประทับใจและน่าชื่นชมต่อผู้ใกล้ชิดเป็นอย่างมาก

คุณแม่เป็นนักธุรกิจสตรีที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวด้านอสังหาริมทรัพย์ มีคติของการทำงานที่ว่า “ไม่มีใครตายหากทำงานหนัก” และ “เวลาไม่เคยรอใคร” คุณแม่จึงเป็นคนที่ตื่นเช้าแล้วนอนดึกอยู่เสมอ เป็นผู้หญิงเก่งที่มีความฉลาดกล้าลงทุนพร้อมที่จะเสี่ยง มีความสามารถในการคาดการณ์ด้านธุรกิจได้ดี มีการตัดสินใจที่ถูกต้อง มีเพื่อนฝูงมากมายเป็นผู้ที่มีความกว้างขวางในวงสังคมและสิ่งสำคัญที่ทำให้ธุรกิจของคุณแม่ชื่นสุขเจริญรุ่งเรืองนั่นก็คือ ความซื่อสัตย์และความโอ้อ้อมอารีต่อผู้ที่ติดต่อธุรกิจร่วมกัน คุณสมบัติเหล่านั้นนับเป็นส่วนสำคัญที่สนับสนุนการประกอบธุรกิจด้านนี้จนประสบความสำเร็จและทำให้คุณแม่ชื่นสุขเป็นผู้นำที่ดีของครอบครัว

นอกจากความสง่างามสมกับที่เป็นกุลสตรี และความเก่งกล้าสามารถในแวดวงธุรกิจแล้ว คุณแม่ยังเป็นคนสนุกสนานร่าเริงมีชีวิตชีวาทำให้ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดได้รับความสดชื่นสมชื่อ ชื่นสุขที่คุณยายตั้งให้ เป็นผู้มีอารมณ์ขันทำให้คนที่อยู่รอบข้างสดชื่นไปโดยพลัน ทั้งยังชอบปรนนิบัติเอาใจใส่คนรอบข้างอย่างมีความสุข คุณแม่จึงเป็นที่รักของญาติมิตรเพื่อนฝูงทุกคนที่ได้รู้จักในงานสังคมและงานสังสรรค์ต่าง ๆ จึงมีชื่นสุขร่วมอยู่ด้วยเสมอ แต่หากยามทุกข์คุณแม่จะไม่เคยเอ่ยให้ผู้ใดทุกข์ร้อนจึงยากนักที่จะมีผู้ได้รับรู้

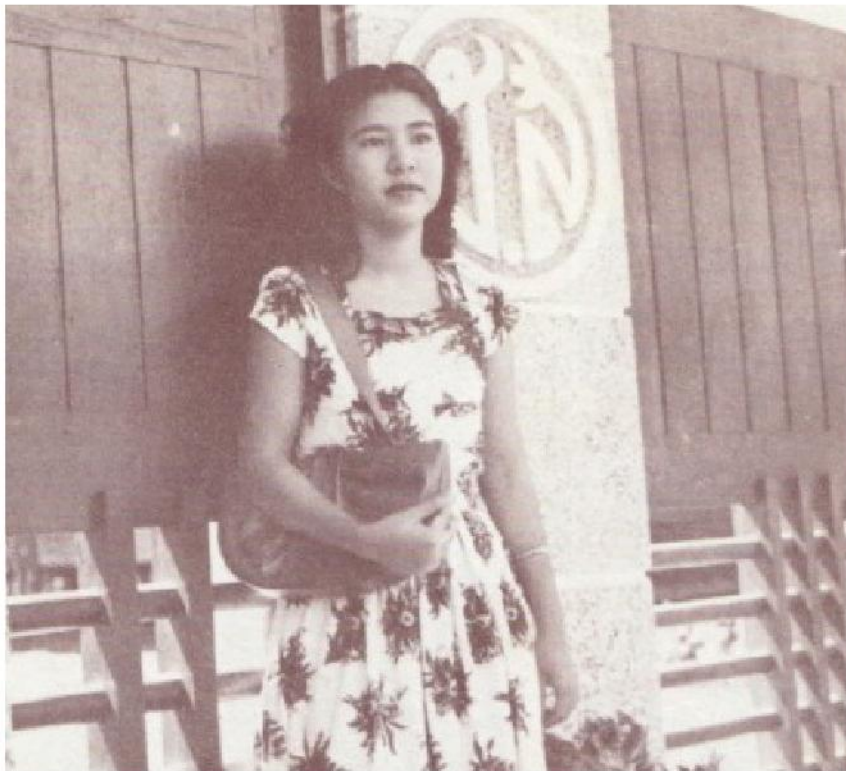
ในช่วงวาระสุดท้ายแห่งชีวิตคุณแม่ได้ฝึกฝนสมาธิเมื่อเห็นเป็นทางปฏิบัติแห่งสุขแท้จึงจึงชักชวนเพื่อนฝูงญาติมิตรให้ไปร่วมด้วย คุณแม่บอกว่าพบทางสงบแล้วและขณะนี้แม่ก็มีความสุขใจเป็นอย่างยิ่ง

ทั้งคุณพ่อและคุณแม่ส่งเสริมด้านการศึกษาของพวกเขาอย่างเต็มความสามารถ แต่สิ่งที่เน้นย้ำมากที่สุดคือต้องมีความรู้และเอาตัวรอดโดยให้ถือหลักที่ว่า “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” รวมถึงเป็นที่พึ่งพาของผู้อื่นให้ได้ด้วย เจกเช่นไม้ใหญ่ยืนต้นที่แผ่กิ่งก้านให้ความร่มเย็นแก่ผู้ที่เดือดร้อนมาพึ่งอาศัย รู้จัก “อดออม อดทน อดกลั้น” มีสามอดนี้แล้วรับรองว่าไม่มีวันอด ให้ทั้งคำสอนและแบบอย่างที่ดีกับพวกเรา

ท่านทั้งสองเป็นผู้ที่มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความรักและความภูมิใจในชาติบ้านเมืองเป็นอย่างมาก อุทิศตนเพื่องานทางด้านสังคมสงเคราะห์โดยสม่ำเสมอเนื่องเป็นเวลายาวนานอย่างไม่เหน็ดเหนื่อยมาโดยตลอด ข้าพเจ้าผู้เป็นลูกก็ได้เดินตามรอยคุณพ่อ คุณแม่ โดยเข้าทำงานสังคมสงเคราะห์เพื่อช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและตั้งใจที่จะทำให้ดีที่สุด

เข้าเฝ้าใกล้ชิดเบื้องพระยุคลบาท งานเกษมศิลป์ จัดโดยสภาสตรีแห่งชาติ ณ บริเวณสวนลุมพินี พ.ศ. 2507

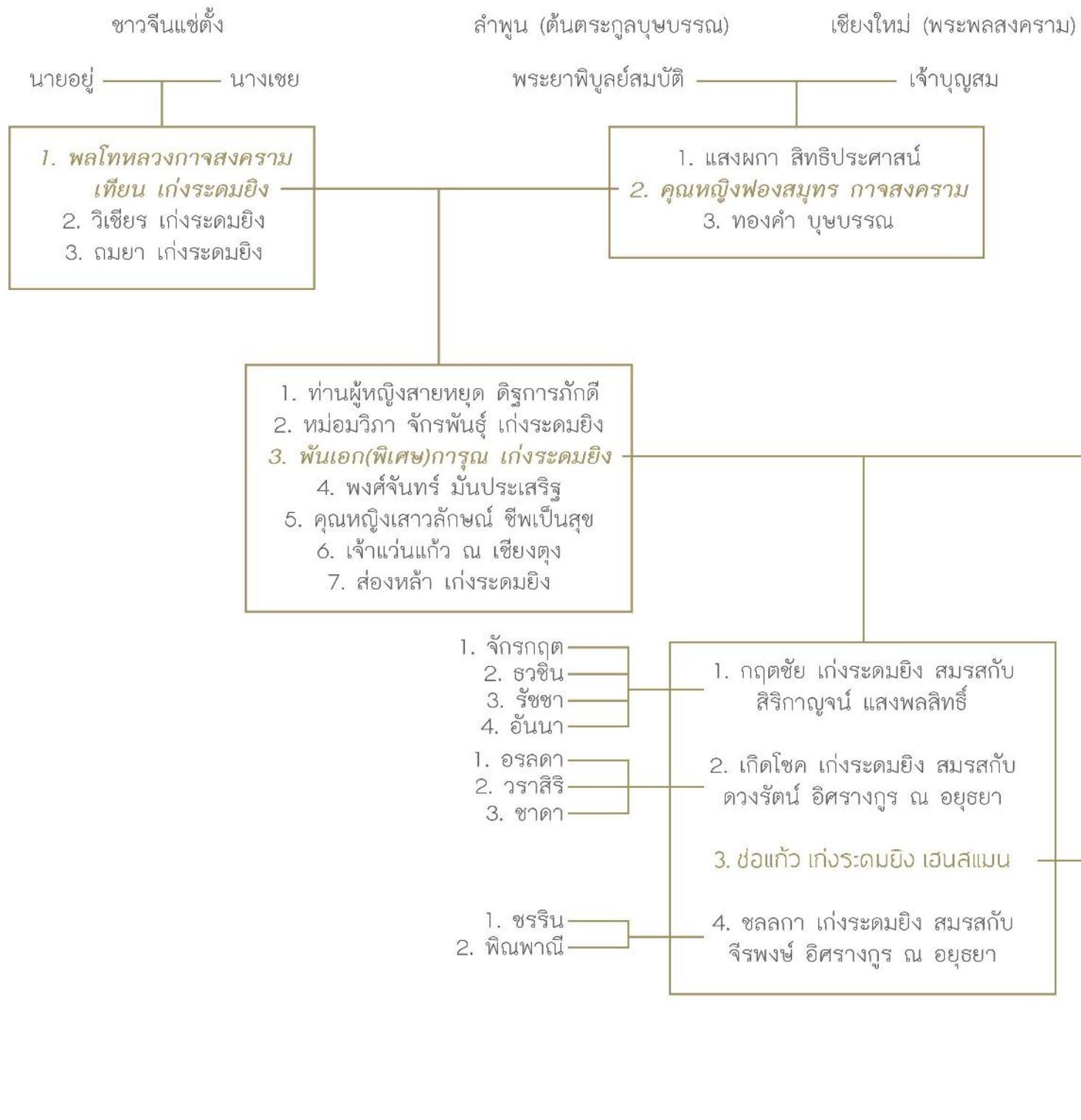

ยืนอยู่หน้าบ้านลาดหญ้า ช.ศ.

Family Tree

ลำดับสายตระกูล พันเอก (พิเศษ) การุณ เก่งระดมยิง

ลำดับสายตระกูล ชั้นสุข โลจายะ

